

dalnjih semestara zauzima sve veći dio programa doktorskog studija (studenti su dužni u više navrata formalno prikazivati napredak svog istraživačkog rada). Polaznici će kroz tijek doktorskog studija i rad na doktoratu morati steći visoku razinu eksper-tize na barem jednom području socijalne politike, kao i adekvatne istraživačke kom-petencije. Završetkom studija i obranom doktorske radnje stječe se zvanje doktora znanosti iz područja socijalne politike.

Zoran Šućur i Teo Matković

**MEĐUNARODNA RADIONICA:
POSREDNIČKA ORGANIZACIJA
GRAĐANA I UPRAVLJANJE
IZAZOVIMA SOCIJALNIH USLUGA
U NORDIJSKIM DRUŠTVIMA**

Magdeburg, 24.-25. studenog 2005.

Ova je radionica okupila istraživače iz 12 europskih zemalja sa svrhom pred-stavljanja rezultata istraživanja o novim organizacijama civilnog društva i njihove uključenosti u pružanje socijalnih usluga u nordijskim zemljama. Istraživanje je obavljenod 2000. do 2005. godine, a financirao ga je Nordijski odbor ministara.

Središnje teme istraživanja odnosile su se na budućnost nordijskog modela so-cijalne države s posebnim naglaskom na novu organizacijsku različitost u proizvo-dnji socijalnih usluga te na socijalnu eko-nomiju i nove projekte na razini Europske unije. Uloga organizacija civilnog društva u budućoj socijalnoj državi posebno je sta-vljena u kontekst europske komparativne perspektive.

Organizacije su civilnog društva dio modernizacije nordijskih društava i pove-zane su s detradicionalizacijom obitelji,

novom strukturom rada, rodnim pitanji-ma, sociokulturnim okruženjem i etničkom strukturom.

Istraživanje je obuhvatilo svu relevant-nu građu te je kombinacijom kvantitativnih i kvalitativnih istraživačkih metoda ponu-dilo odgovore na važna pitanja.

Razvoj i uloga civilnog društva na Islan-du bila je tema izlaganja S. Hrafnssottir. Ilustrirana je evidencijom bogatog povije-snog naslijeda kada su krajem 19. stoljeća civilne organizacije počele pružati socijal-ne usluge. Za razvoj tih organizacija bio je važan ženski pokret. Socijalna država u svojim programima nije u stanju odgovoriti na novu potražnju. Usluge starima, ovisni-cima i imigrantima uvelike pružaju orga-nizacije civilnog društva. Razvoj civilnog društva počiva na respektabilnom socijal-nom kapitalu koji je ilustriran članstvom 66% građana u jednoj ili 33% u dvije i više organizacija.

Ulja Habermann kao važan kontekst razvoja civilnog društva u socijalnom pod-ručju iznijela je rezultate istraživanja o vo-lontiranju s fokusom na socijalno područje. Volontiranje je u Danskoj najraširenije u sportskim i kulturnim organizacijama. Po-kazuje se da je članstvo u organizacijama ključna činjenica kojom se objašnjavaju razmjeri volontiranja. Čak 66% onih koji ne volontiraju objašnjavaju to činjenicom da nemaju vremena, a 12% njih da nisu bili pozvani da volontiraju. Zanimljivim se po-kazuje da muškarci volontiraju u različitim odborima i upravnim tijelima, dok žene volontiraju u organizacijama koje pružaju skrb različitim skupinama. Provedeno istraživanje ukazalo je na promjenu susta-vu vrijednosti među mlađim generacijama glede volontiranja.

M. Nylund sa Sveučilišta u Helsinkiju (Odsjek za socijalnu politiku) izložila je rezultate istraživanja o razvoju trećeg sektor-a i istraživanja civilnog društva u Fin-skoj. Istraživanja u ovom području u Fin-

skoj odvijaju se od 1970-ih. Tematizirana su različita područja među kojima se ističu istraživanja dobrotvornih organizacija, socijalnih pokreta, zadruga i udruga uzajamne pomoći. U proteklih pet godina povećan je broj istraživanja s naročitim interesom za volonterstvo, skupine za samo-pomoć, uloga crkve u volonterstvu i sudjelovanje građana. Među najavljenim područjima istraživanja ističu se odnosi javnog i civilnog sektora, sudjelovanje imigranata u organizacijama civilnog društva te iskustva građana koji primaju pomoć od volontera.

B. Olsen i S. Seim iz Norveške predstavile su rezultate istraživanja o odnosu države i organizacija korisnika. Korisnici različitih socijalnih programa, ranjive skupine, često su u programima predstavljene preko različitih stručnjaka koji govore u njihovo ime. Analizirana su dva primjera koalicija, koalicija 25 organizacija koje predstavljaju 15000 korisnika pretežno siromašnih i socijalno isključenih prema organizacijama invalidnih osoba. Pokazuje se da su ove organizacije znatno učinkovitije kad same sebe predstavljaju te da ih i država onda više uvažava.

L. Svedberg i J. Vamstad poduzeli su šire istraživanje o profilu istraživanja trećeg sektora u Švedskoj. Treći sektor ima značajno veću ulogu u slučajevima pružanja socijalnih usluga nego što mu se to priznaje. Civilno je društvo često korišteno u svrhu ideoloških rasprava. S druge strane, nije bilo vremena za raspravljanje o rastućem volontiranju. Očekivanja su da će se volontiranja sve više profilirati kao dio statusa pojedinih društvenih skupina. Civilno će društvo i dalje biti glas za marginalizirane skupine te organizator pojedinaca u ovom sektoru. Civilnim se inicijativama često prebacuje nekompetentnost, amaterizam i nedovoljna stručnost. Programi socijalne države sve su više decentralizirani i sve je više prostora za djelovanje organizacija civilnog društva.

Aila-Leena Matthies, voditeljica projekta, predstavila je rezultate cijelokupnog istraživanja imajući u vidu komparativni pristup. U pristupu predmetu istraživanja pokazana je velika osjetljivost u odnosu na specifičnosti pojedinih socijalnih režima i uloge civilnog društva. Američka tradicija i teorijski pristupi o ulozi civilnog društva u socijalnoj politici drže se sasvim neprimjerenima za nordijske zemlje. Analiza postojećih istraživanja pokazala je da se oni bave uglavnom nacionalnim specifičnostima, a komparativna istraživanja i evaluacijske studije sasvim su rijetki. Istraživanja civilnog društva su fragmentirana i samo u Finskoj djeluje udruga istraživača u ovoj oblasti.

U svim nordijskim zemljama prepoznat je politički interes da se razvije i poveća utjecaj volonterstva na socijalne usluge, uloga civilnog društva u integraciji različitih socijalno isključenih skupina te kapaciteti zapošljavanja u ovom sektoru.

Evidentna je razlika u preferencijama istraživača za razliku od istraživačica u području civilnog društva. Žene se više bave volontervstvom i samo-pomoći, a muškarci makro temama te funkcionalnom i ekonomskom ulogom ovih organizacija. Istraživanja civilnog društva u socijalnom području prilično su internacionalizirana. Istraživanja i javne rasprave pomogli su učiniti sektor vidljivim i prepoznatljivim u široj javnosti. Istraživanja su bila važna za kvantitativne podatke prema kojima Finska, kad se zbroje zaposleni i volonteri u ovom sektoru ima 5,3% zaposlenih, Norveška 7,2%, a Švedska 7,1%. Udio volontera također je veoma visok i znatno premašuje prosjek razvijenih zemalja.

Socijalne države u nordijskim zemljama izložene su liberalnoj kritici i sve više smanjuju socijalne troškove ili socijalne službe nastoje organizirati na tržišnim principima. Time se potiče razvoj kombinirane socijalne politike (*welfare mix*) s jasnom ulogom organizacija civilnog društva.

U raspravi je ponovno ukazano na specifičnost nordijske socijalne države u kojoj će država teško napuštati javni sektor socijalnih usluga, a civilno će društvo i dalje biti više prisutno u zagovaranju nego u pružanju socijalnih usluga. Spomenuta je i rasprava koja se vodila u Finskoj s J. Rifkinom. Naime, ideje o ulozi neprofitnog sektora koje zagovara Rifkin u Finskoj su prepoznate kao nerealne jer socijalne usluge sasvim učinkovito pruža država preko javnog sektora.

Poznati njemački istraživač Adalbert Evers zaslužan za razvoj modela kombinirane socijalne politike (*welfare mix*), u opsežnom izlaganju *Nordijsko civilno društvo i europski socijalni model* analizirao je odnos suvremenih socijalnih režima i organizacija civilnog društva. Prema njemu, današnji su socijalni režimi uglavnom opis prošlih socijalnih i političkih aranžmana. Noviji razvoj govori o sve značajnijoj ulozi organizacija civilnog društva te je važno istražiti u kojoj mjeri ove organizacije pružaju usluge koje pripadaju glavnoj matici socijalnih programa, a u kojoj se mjeri to odnosi na pružanje usluga u nekim posebnim područjima.

Europski socijalni model je više politička projekcija nego projekt koji je moguće u realnosti prepoznati. Donekle ga je moguće prepoznati u odnosu na američki socijalni model. Europski je socijalni model u tom smislu više oslonjen na naslijede radničkih pokreta i konkretnih zahtjeva. U Europi država ima veći utjecaj na socijalne programe nego u Americi, a tradicija socijalne ekonomije, kao što je zadružni pokret, čini europsku tradiciju različitom.

Analizirajući tipologiju socijalnih režima G. Espinga Andersena, Evers je kritički govorio o mogućoj budućoj ulozi organizacija civilnog društva u pružanju socijalnih usluga. Organizacije civilnog društva nemaju više povlašteni položaj u Njemačkoj i trebaju se nositi s trendom marketizacije

socijalnih usluga; socijalne su usluge sve više fragmentirane i manje su institucionalizirane. Aranžmani uključivanja organizacija civilnog društva temelje se na novom konceptu vladavine s konkretnim projektima javno-privatnog partnerstva. Nova je uloga civilnog društva umrežavanje različitih dionika na lokalnoj razini.

Nordijsko civilno društvo u socijalnom području ostaje i dalje različito u odnosu na europsko i sve više će biti suočeno s potrebom pružanja usluga specifičnim skupinama i daljnjim profiliranjem uloge zagovarača.

A. Zimmer stavila je rezultate nordijskog projekta u kontekst rezultata projekta kojim je rukovodila, a objavljeni su u knjizi *The Future of Civil Society - Making Central European Nonprofit-Organisations Work*, A. Zimmer, E. Piller (eds.), Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften, 2004. Dakle, ovdje se radilo o razvoju i ulozi civilnog društva u zemljama višegradske skupine: Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj. Civilno je društvo u ovim zemljama prošlo tri razdoblja razvoja: 1. alternativa državi; 2. od 1995., suradnja s državom u javnim politikama; 3. nakon 2000. godine, partnerstvo s državom u pružanju javnih usluga.

Usapoređujući nordijske i tranzicijske modele, A. Zimmer je koristila različite tipologije socijalnih režima i uloge organizacija civilnog društva. Ključna činjenica koja je korištena za analizu dosegao razvoja civilnog društva je utkanost (*embeddedness*), a odnosi se na problem međusobne povezanosti organizacija civilnog društva i njihove povezanosti s okolinom. Za razliku od nordijskih zemalja, uloga organizacija civilnog društva u spomenutim tranzicijskim zemljama se više razvija kroz prizmu liberalnog socijalnog režima. S druge strane, postoje i obrisi konzervativnog režima i sklapanja posebnih ugovora s civilnim organizacijama u socijalnom području.

Potencijali razvoja civilnog društva u nordijskim i tranzicijskim zemljama savsim su različiti ako se analizira civilna zauzetost građana, volontiranje i davanje u općekorisne svrhe. S druge strane, prakse civilnih organizacija u ovim su zemljama slične jer uglavnom imaju ulogu zagovarača te pružaju usluge određenim marginalnim skupinama. A. Zimmer zaključuje da rezultati istraživanja pokazuju, ipak, malo sličnosti u ovim zemljama glede uloge organizacija civilnog društva u socijalnom području.

S. Ferreira iz Portugala u svom izlaganju pokazala je koliko je velika razlika nordijskog i južnoeuropskog socijalnog modela u odnosu na ulogu organizacija civilnog društva. Pridruživanje Španjolske i Portugala Europskoj uniji bilo je veoma važno za europeizaciju uloge civilnog društva u socijalnom području. Vidljive promjene glede uloge civilnih organizacija uglavnom su povezane s projektima koji se financiraju iz europskih fondova.

E. Jeppsson Grassman iz Švedske predstavila je rezultate istraživanja o pružanju usluga starima i uloge organizacije civilnog društva. U tom području usluge su najrazvijenije u Švedskoj i postoje tri sustava: javni – državne organizacije, neformalni - volonterska pomoć i komercijalni programi. Civilne se inicijative prepoznaju u 80% volonterskog rada koji se uglavnom pruža putem neformalnih oblika pomoći. Volonterske aktivnosti na razini lokalne

zajednice veoma su važne u ovom području. Marketizacija ovih usluga vjerojatno će potaknuti i značajniju ulogu organizacija civilnog društva.

K. Birkhölzer iz Njemačke predstavio je važnost koncepta socijalne ekonomije i rastućih socijalnih potreba koje nije moguće podmiriti tržišnim mehanizmima. Dakle, radi se o aktivnostima u kojima je kao profit važno postići socijalne ciljeve. Upozorio je na oživljavanje rada zadruga u europskim zemljama te različitim projekata koji se odvijaju u modernim suburbanim područjima i imaju višestruke socijalne ciljeve.

S. M. Degirmenciogly iz Turske iznio je empirijsku evidenciju o važnosti razvoja socijalnih organizacija civilnog društva na međunarodnoj razini te njihovu ulogu u kulturnim promjenama.

Predstavljeni rezultati istraživanja značajan su doprinos razumijevanju uloge organizacija civilnog društva i suvremenih promjenama socijalne države u nordijskim zemljama. To je prvo regionalno komparativno istraživanje koje se bavi ulogom i razvojem organizacija civilnog društva u pružanju socijalnih usluga. Rasprava je ukazala na niz pitanja i problema o ulozi organizacija civilnog društva koji su aktualni u svim europskim zemljama.

Rezultati ovog projekta bit će objavljeni u posebnoj publikaciji tijekom 2006. godine.

Gojko Bežovan